

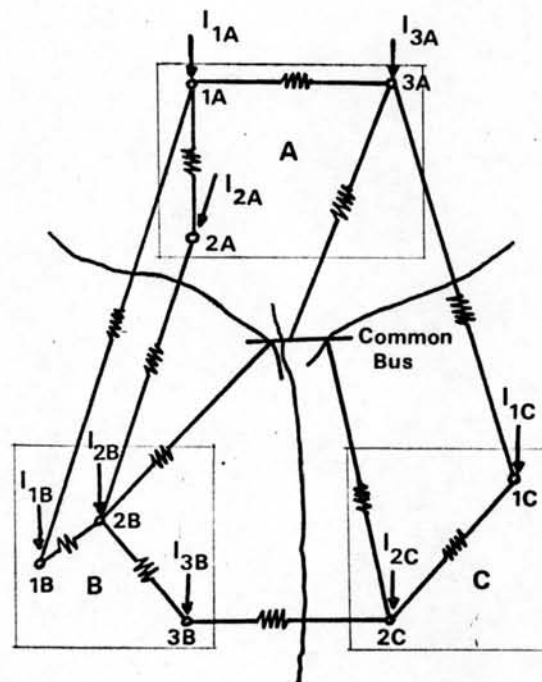
บทที่ 3

วิธีหาผลลัพท์แบบแยกส่วนโดยใช้หลักการของโคคอปติก

3.1 การหาผลลัพท์แบบแยกส่วน

แนวทางก็คือแบ่งข่ายวงจรออกเป็นส่วนย่อย แล้วหาผลลัพท์ของส่วนย่อย นำผลลัพท์ของส่วนย่อยมารวมกับผลอันเนื่องมาจากการแบ่ง ก็จะได้ผลลัพท์รวมของข่ายวงจรทั้งหมด ซึ่งจะแสดงวิธีการทำดังนี้

ข่ายวงจร ในรูปที่ 3.1 มีกระแสซึ่งเสมือนเป็นแหล่งกำเนิดกระแสไหลเข้าที่บัส การหาผลลัพท์ของแรงดันอาจหาได้จากวิธีธรรมดา แต่ในที่นี้จะแสดงการหาผลลัพท์แบบแยกส่วน โดยการแบ่งข่ายวงจรออกเป็น 3 ส่วนเรียกว่าเป็นโชน A, B และ C ตามรูปที่ 3.1 เส้นที่แบ่งโชนจะผ่านบัสอยู่บัสหนึ่งเรียกว่า บัสร่วม (Common Bus)

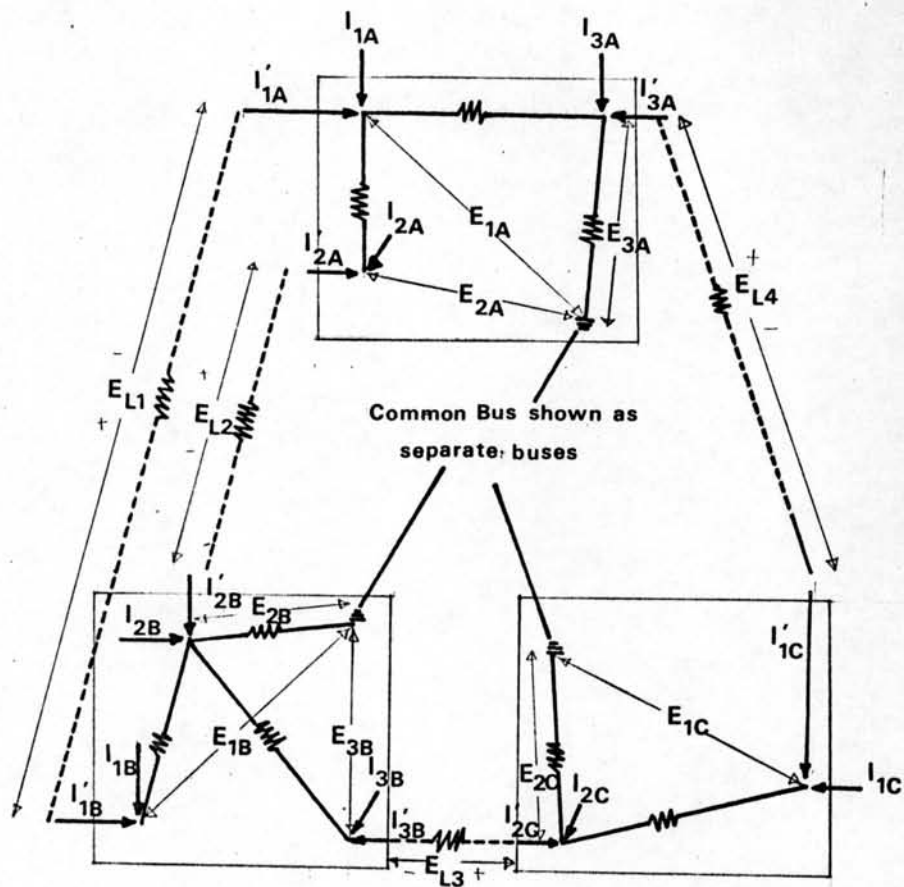

004904

รูปที่ 3.1 แสดงข่ายวงจรซึ่งถูกแบ่งออกเป็น 3 โชน

สายที่เชื่อมระหว่างโชนจะถูกเส้นแบ่งโชนตัด เรียกว่า คัทไลน์ (Cut Line) เมื่อเอาคัทไลน์ออกวางจระย่อในแต่ละโชนยังคงต้องถึงกันที่ บัสร่วม และบัสที่เดิมมีคัทไลน์ ต่ออยู่ เมื่อเอาคัทไลน์ออกจะต้องแทนด้วยกระแสสมมูลไหลเข้าบัสนั้น จึงจะทำให้ผลลัพธ์ ของข่ายวงจรรวมทั้งหมคมค่าเท่า เดิม กระแสสมมูลนี้ก็คือกระแสที่ไหลในคัทไลน์นั่นเอง

รูปที่ 3.2

รูปที่ 3.2 แสดงข่ายวงจรเมื่อเอาคัทไลน์ออก

ข่ายวงจรที่นำมาหาผลลัพธ์โดยวิธีแบ่งเป็นโชนนี้ จะต้องไม่มีมิวชวลคัปปลิง (Mutual Coupling) ระหว่างสายที่อยู่ต่างโชนกัน แต่มีมิวชวลคัปปลิงระหว่างสายที่อยู่

ในโชนเดียวกันได้ สมการปริวิตฟ (Primitive) ของข่ายวงจรทั้งหมดเขียนได้ดังนี้⁽²⁾

$$J = YV \quad (3.1)$$

เขียนแยกเป็นโชนได้ดังนี้

$$\begin{array}{c} A \\ B \\ C \\ L \end{array} \begin{bmatrix} J_A \\ J_B \\ J_C \\ J_L \end{bmatrix} = \begin{array}{c} A \\ B \\ C \\ L \end{array} \begin{bmatrix} Y_{AA} & & & \\ & Y_{BB} & & \\ & & Y_{CC} & \\ & & & Y_{LL} \end{bmatrix} \begin{array}{c} A \\ B \\ C \\ L \end{array} \begin{bmatrix} V_A \\ V_B \\ V_C \\ V_L \end{bmatrix} \quad (3.2)$$

จากแรงดันปริวิตฟในแต่ละโชน เปลี่ยนรูป (Transform) ให้เป็นแรงดันโหนด-แพร์ (Node-pair Voltage) ได้โดยใช้โหนด-แพร์ทรานฟอร์มเมชันเมตริก (Node-pair Transformation Matrix)

ความสัมพันธ์ของแรงดันปริวิตฟและแรงดันโหนด-แพร์เป็นดังนี้⁽⁶⁾

$$V = A_{NP}^t V' \quad (3.3)$$

โดยที่ A_{NP} เป็นโหนด-แพร์ทรานฟอร์มเมชันเมตริก

ในแต่ละโชนการจับคู่ของโหนด-แพร์จะจับคู่กันระหว่างบัสกับบัสร่วม และการจับคู่กันของโหนด-แพร์ที่ต่างโชนกัน จะจับคู่กันระหว่างบัสที่คิตหลายนต่ออยู่

กระแสโหนด-แพร์หาได้จากเพาเวอร์อินวาเทเรียน (Power Invariance) ดังนี้

$$J' = A_{NP} J \quad (3.4)$$

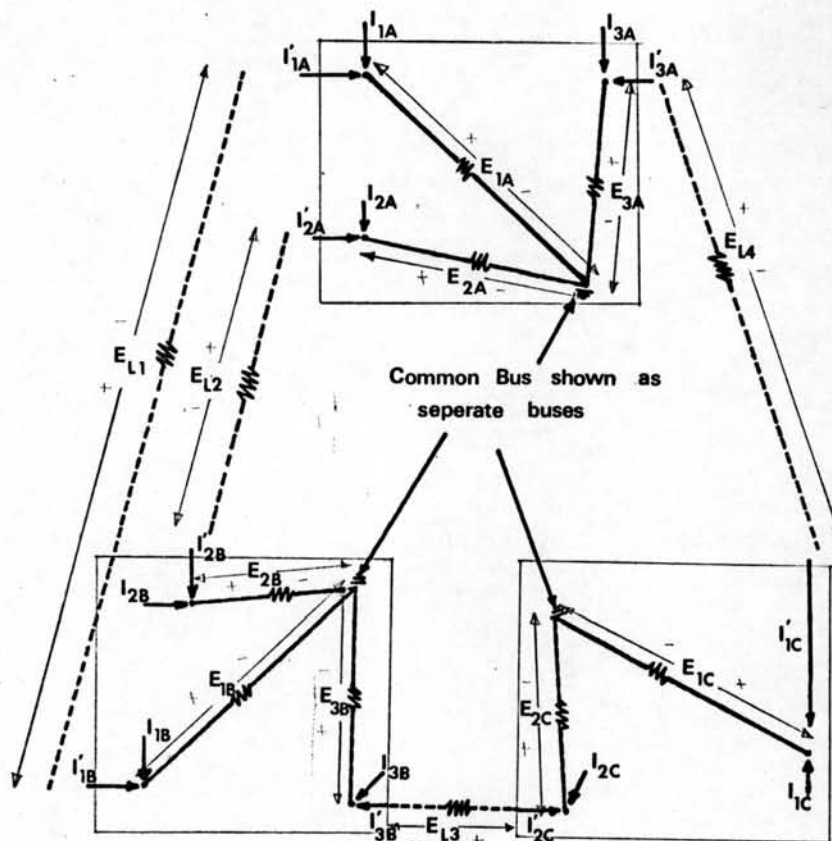
และโหนด-แพร์แอทมิทแทนซ์เมตริกจะได้นี้

$$Y' = A_{NP}^t Y A_{NP} \quad (3.5)$$

ความสัมพันธ์ของกระแสและแรงดันโหนด-แพร์ คือ

$$J' = Y' V' \quad (3.6)$$

หลังจากเปลี่ยนรูปเป็นโหนด-แพร์แล้ว ข่ายวงจรใหม่ซึ่งสมมูลกับข่ายวงจรเดิม
จะได้ตามรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.3 แสดงข่ายวงจรโหนด-แพร์ ซึ่งสมมูลกับข่ายวงจรพหุรูป

ตามรูปที่ 3.3 จะเห็นว่า สายในแต่ละโหนดจะต่อกันเป็นทรี (Tree) และคัทลายน
จะเป็นลิง (Link) ของกราฟของข่ายวงจร (1)

สมการที่ (3.6) จะเขียนใหม่ได้ดังนี้

$$\begin{array}{c}
 \begin{array}{c} T \\ \{ \\ A \\ B \\ C \\ L \end{array} \begin{bmatrix} I_A = I_{TA} + I'_{TA} \\ I_B = I_{TB} + I'_{TB} \\ I_C = I_{TC} + I'_{TC} \\ J_L \end{bmatrix} = \begin{array}{c} T \\ \{ \\ A \\ B \\ C \\ L \end{array} \begin{bmatrix} Y_{AA} & & & \\ & Y_{BB} & & \\ & & Y_{CC} & \\ & & & Y_{LL} \end{bmatrix} \begin{array}{c} T \\ \{ \\ A \\ B \\ C \\ L \end{array} \begin{bmatrix} E_A \\ E_B \\ E_C \\ V_L \end{bmatrix} \quad (3.7)
 \end{array}$$

เวกเตอร์ E_A, E_B, E_C เป็นแรงดันโหนด-แพร์ ของโหนด A, B, C ตามลำดับ ตามรูปที่ 3.3 ค่าเหล่านี้ก็คือ ค่าแรงดันของบัสเทียบกับบัสร่วม

$$E_A = \begin{bmatrix} E_{1A} \\ E_{2A} \\ E_{3A} \end{bmatrix}, \quad E_B = \begin{bmatrix} E_{1B} \\ E_{2B} \\ E_{3B} \end{bmatrix}, \quad E_C = \begin{bmatrix} E_{1C} \\ E_{2C} \end{bmatrix} \quad (3.8)$$

เวกเตอร์ V_L ก็คือ แรงดันระหว่างบัสที่คัทหลายนิตต่ออยู่

$$V_L = E_L + e_L \quad (3.9)$$

โดยที่

e_L เป็นแหล่งกำเนิดแรงดันที่ต่ออนุกรมกับคัทหลายนิตในตัวอย่าง
ไม่มีจึงมีค่าเท่ากับศูนย์

E_L เป็นเวกเตอร์ของแรงดันคร่อมคัทหลายนิต

$$E_L = \begin{bmatrix} E_{L1} \\ E_{L2} \\ E_{L3} \\ E_{L4} \end{bmatrix} \quad (3.10)$$

เวกเตอร์ I_A, I_B, I_C คือ กระแสโหนด-แพรินที่นี้จะเป็นกระแสที่ไหลผ่าน
 ทรี ประกอบด้วย 2 ส่วน คือส่วนที่เกิดจากแหล่งกำเนิดกระแส I_T และส่วนที่เกิดจาก
 ศักลายน I'_T จากรูปที่ 3.3

$$\begin{aligned}
 I_{TA} &= \begin{bmatrix} I_{1A} \\ I_{2A} \\ I_{3A} \end{bmatrix}, & I'_{TA} &= \begin{bmatrix} I'_{1A} \\ I'_{2A} \\ I'_{3A} \end{bmatrix} \\
 I_{TB} &= \begin{bmatrix} I_{1B} \\ I_{2B} \\ I_{3B} \end{bmatrix}, & I'_{TB} &= \begin{bmatrix} I'_{1B} \\ I'_{2B} \\ I'_{3B} \end{bmatrix} \\
 I_{TC} &= \begin{bmatrix} I_{1C} \\ I_{2C} \end{bmatrix}, & I'_{TC} &= \begin{bmatrix} I'_{1C} \\ I'_{2C} \end{bmatrix}
 \end{aligned} \tag{3.11}$$

เวกเตอร์ J_L คือ กระแสที่ไหลผ่านศัลลายน

Y_{AA}, Y_{BB}, Y_{CC} เป็นโหนด-แพร้อหิตแทนซ์เมตริกของโชน A, B, C ตามลำดับ

จากการจับคู่ของโหนด-แพรินแต่ละโชนระหว่างบัสกับบัสร่วม จะเห็นได้ว่าโหนด-แพร้อหิตแทนซ์เมตริกของทั้ง 3 โชนก็คือ บัสแหิตแทนซ์เมตริกของแต่ละโชนนั่นเอง

Y_{LL} เป็นแหิตแทนซ์เมตริกของศัลลายน เมื่อไม่มีมิวขั้วลคัปลึงระหว่างศัลลายน
 Y_{LL} จะเป็นเมตริกแนวทะแยง (Diagonal Matrix) สมาชิก (Element) บนแนวทะแยง
 ก็คือ ค่าแหิตแทนซ์ของศัลลายนนั้น ๆ

สมการที่ (3.6) เขียนความสัมพันธ์ในรูปของอิมพีแดนซ์ได้ดังนี้

$$V' = Z'J' \tag{3.12}$$

และเขียนขยายความได้ดังนี้

$$T \begin{Bmatrix} A \\ B \\ C \\ L \end{Bmatrix} \begin{bmatrix} E_A \\ E_B \\ E_C \\ \hline E_L + e_L \end{bmatrix} = T \begin{Bmatrix} A \\ B \\ C \\ L \end{Bmatrix} \begin{bmatrix} Z_{AA} & & & \\ & Z_{BB} & & \\ & & Z_{CC} & \\ \hline & & & Z_{LL} \end{bmatrix} T \begin{Bmatrix} A \\ B \\ C \\ L \end{Bmatrix} \begin{bmatrix} I_{TA} + I'_{TA} \\ I_{TB} + I'_{TB} \\ I_{TC} + I'_{TC} \\ \hline J_L \end{bmatrix} \quad (3.13)$$

Z_{AA}, Z_{BB}, Z_{CC} คือ บัสมิตติแดนซ์เมตริกของโชน A, B, C

Z_{LL} คือ อิมพีแดนซ์เมตริกของคัทลายน์

สมการที่ (3.13) เขียนใหม่ได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} E_T \\ \hline E_L + e_L \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} Z_{TT} & \\ \hline & Z_{LL} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} I_T + I'_T \\ \hline J_L \end{bmatrix} \quad (3.14)$$

โดยที่

$$E_T = \begin{bmatrix} E_A \\ E_B \\ E_C \end{bmatrix}, \quad I_T = \begin{bmatrix} I_{TA} \\ I_{TB} \\ I_{TC} \end{bmatrix}, \quad I'_T = \begin{bmatrix} I'_{TA} \\ I'_{TB} \\ I'_{TC} \end{bmatrix} \quad (3.15)$$

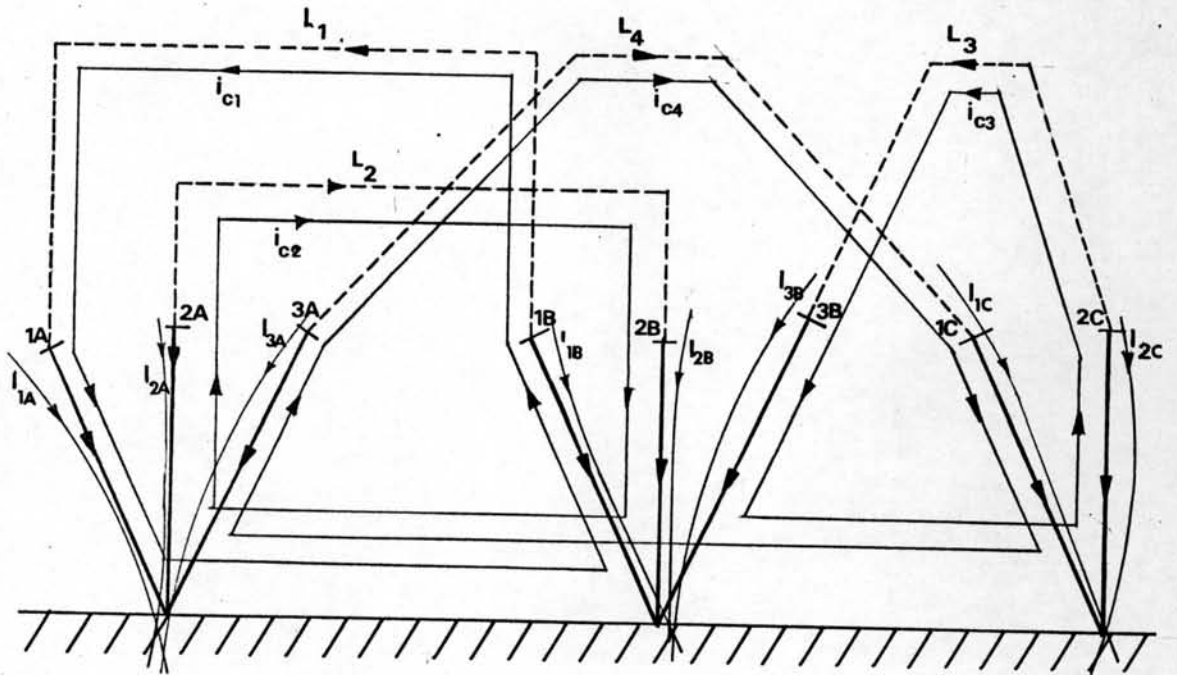
จากสมการที่ (3.14) ได้ว่า

$$E_T = Z_{TT} I_T + Z_{TT} I'_T \quad (3.16)$$

ในข่ายวงจร ถ้ากำหนดค่า I_T ให้ จะคำนวณหา E_T ได้จะต้องหา I'_T ให้ได้ก่อน วิธีหา I'_T มี 2 วิธี คือ วิธีแรกหาโดยใช้วิธีอเทอเรฟ เรียกว่า วิธี Boundary Iteration วิธีหลังหาโดยไม่ต้องใช้อเทอเรฟ วิธีนี้เรียกว่า Diakoptic Method (6)

3.2 หลักการของไดคอปติก

จากรูปที่ 3.3 เขียนกราฟของข่ายวงจรโหนด-แพร้ได้ตามรูปที่ 3.4 แสดง ทรี, บรานส์, ลิ่งค์ ของกราฟ และแสดงวงรอบเปิด (Open Loop) และวงรอบปิด (Close Loop)

รูปที่ 3.4 กราฟของข่ายวงจรโหนด-แพร้ แสดงวงรอบเปิดและวงรอบปิด ตามรูปที่ 3.4 กระแสทั้งหมดที่ไหลผ่านบรานส์ของทรี ประกอบด้วยกระแสสอง ส่วนคือ I_T และ i_T

$$J_T = I_T + i_T \quad (3.17)$$

I_T คือกระแสภายนอกที่เกิดจากแหล่งกำเนิดกระแส มีความสัมพันธ์กับกระแส วงรอบเปิด (Open Loop Current) I_O ดังนี้

$$I_T = C_{To} I_O \quad (3.18)$$

โดยที่

C_{To} คืออินซิเดนซ์เมตริกของทรี-วงรอบเปิด (Tree-Open Loop Incidence Matrix) ตามตัวอย่างรูปที่ 3.4 ค่า C_{To} จะเป็นยูนิตเมตริก (Unit Matrix)

i_T เป็นกระแสส่วนที่เกิดจากกระแสวงรอบปิด (Close Loop Current) i_c

$$i_T = C_{Tc} i_c \quad (3.19)$$

โดยที่

C_{Tc} คืออินซิเดนซ์เมตริกของทรี-วงรอบปิด (Tree-Close Loop Incidence Matrix)

จากสมการ (3.17), (3.18), (3.19)

$$J_T = C_{To} I_O + C_{Tc} i_c \quad (3.20)$$

กระแสที่ไหลผ่านลิงค์ เกิดจากส่วนของกระแสวงรอบปิดเท่านั้น

$$J_L = i_L = C_{Lc} i_c \quad (3.21)$$

โดยที่

C_{Lc} คืออินซิเดนซ์เมตริกของลิงค์-วงรอบปิด (Link-Close Loop Incidence Matrix) โดยทั่วไป C_{Lc} จะเป็นยูนิตเมตริก

จากสมการที่ (3.20) และ (3.21) เขียนความสัมพันธ์ของกระแสในรูปของเมตริกได้ดังนี้

$$\begin{matrix} T \\ L \end{matrix} \begin{bmatrix} J_T = I_T + i_T \\ J_L = i_L \end{bmatrix} = \begin{matrix} T \\ L \end{matrix} \begin{bmatrix} C_{To} & C_{Tc} \\ 0 & C_{Lc} \end{bmatrix} \begin{matrix} o \\ c \end{matrix} \begin{bmatrix} I_O \\ i_c \end{bmatrix} \quad (3.22)$$

จากเพาเวอร์อินวาเทรียน ความสัมพันธ์ของแรงดันในรูปเมตริกจะเขียนได้ดังนี้

$$\begin{matrix} o \\ c \end{matrix} \begin{bmatrix} E_o \\ e_c \end{bmatrix} = \begin{matrix} T & L \\ o & c \end{matrix} \begin{bmatrix} C_{To}^t & 0 \\ C_{Tc}^t & C_{Lc}^t \end{bmatrix} \begin{matrix} T & L \\ \begin{bmatrix} E_T \\ E_L + e_L \end{bmatrix} \end{matrix} \quad (3.23)$$

จากสมการที่ (3.23) เขียนกระจายได้ดังนี้

$$E_o = C_{To}^t E_T \quad (3.24)$$

$$e_c = C_{Tc}^t E_T + C_{Lc}^t E_L + C_{Lc}^t e_L \quad (3.25)$$

ค่าแรงดันวงรอบปิด e_c จะเท่ากับ แหล่งกำเนิดแรงดัน ซึ่งต่ออนุกรมอยู่ในลิ่งค์

e_L นั่นคือ

$$e_c = e_L \quad (3.26)$$

จากสมการที่ (3.25), (3.26) และแทนค่า C_{Lc} เป็นยูนิท เมตริกจะได้ว่า

$$E_L = -C_{Tc}^t E_T \quad (3.27)$$

กระแส I_T' ซึ่งเกิดจากคัทลายนต์ตามสมการที่ (3.11) กับกระแส i_T ซึ่งเป็นกระแสส่วนที่เกิดจากกระแสวงรอบปิด คือค่าเดียวกันดังนั้นได้ว่า

$$I_T' = i_T \quad (3.28)$$

แทนค่า i_T จากสมการ (3.19) ในสมการ (3.28) ได้ว่า

$$I_T' = C_{Tc} i_c \quad (3.29)$$

แทนค่าสมการ (3.22) และ (3.23) ในสมการ (3.14) จะได้ว่า

$$\begin{matrix} o \\ c \end{matrix} \begin{bmatrix} E_o \\ e_c \end{bmatrix} = \begin{matrix} T & L & T & L & o & c \\ o & c & o & c & o & c \end{matrix} \begin{bmatrix} C_{To}^t & 0 \\ C_{Tc}^t & C_{Lc}^t \end{bmatrix} \begin{matrix} T & L \\ \begin{bmatrix} Z_{TT} \\ Z_{LL} \end{bmatrix} \end{matrix} \begin{matrix} T & L \\ \begin{bmatrix} C_{To} & C_{Tc} \\ 0 & C_{Lc} \end{bmatrix} \end{matrix} \begin{matrix} o & c \\ o & c \end{matrix} \begin{bmatrix} I_o \\ i_c \end{bmatrix} \quad (3.30)$$

สมการที่ (3.30) เขียนความสัมพันธ์ของแรงดันวงรอบ (Loop Voltage) และกระแสวงรอบ (Loop Current) ใหม่ได้ดังนี้

$$\begin{matrix} o & c \\ o & c \end{matrix} \begin{bmatrix} E_o \\ e_c \end{bmatrix} = \begin{matrix} o & c \\ c & c \end{matrix} \begin{bmatrix} Z_{oo} & Z_{oc} \\ Z_{co} & Z_{cc} \end{bmatrix} \begin{matrix} o & c \\ c & c \end{matrix} \begin{bmatrix} I_o \\ i_c \end{bmatrix} \quad (3.31)$$

โดยที่

$$Z_{oo} = C_{To}^t Z_{TT} C_{To} \quad (3.32)$$

$$Z_{oc} = C_{To}^t Z_{TT} C_{Tc} \quad (3.33)$$

$$Z_{co} = C_{Tc}^t Z_{TT} C_{To} \quad (3.34)$$

$$Z_{cc} = C_{Tc}^t Z_{TT} C_{Tc} + C_{Lc}^t Z_{LL} C_{Lc} \quad (3.35)$$

จากสมการ (3.31)

$$E_o = Z_{oo} I_o + Z_{oc} i_c \quad (3.36)$$

$$e_c = Z_{co} I_o + Z_{cc} i_c \quad (3.37)$$

แทนค่าจากสมการ (3.24), (3.32), (3.18), (3.33), (3.29) ในสมการ

(3.36) ได้ว่า

$$C_{To}^t E_T = C_{To}^t Z_{TT} I_T + C_{To}^t Z_{TT} I_T' \quad (3.38)$$

คูณสมการ (3.38) ด้วยส่วนกลับของ C_{To}^t จะได้

$$E_T = Z_{TT} I_T + Z_{TT} I_T' \quad (3.39)$$

กำหนดให้

$$E_T^{(o)} = Z_{TT} I_T \quad (3.40)$$

$$E_T^{(1)} = Z_{TT} I_T' \quad (3.41)$$

ดังนั้นสมการที่ (3.39) เขียนได้เป็น

$$E_T = E_T^{(0)} + E_T^{(1)} \quad (3.42)$$

จากสมการ (3.37)

$$i_c = Z_{cc}^{-1} (e_c - Z_{co} I_o) \quad (3.43)$$

แทนค่าสมการ (3.34) และ (3.18) ในสมการ (3.43)

$$i_c = Z_{cc}^{-1} (e_c - C_{Tc}^t Z_{TT} I_T) \quad (3.44)$$

แทนค่าสมการ (3.40) ในสมการ (3.44)

$$i_c = Z_{cc}^{-1} (e_c - C_{Tc}^t E_T^{(0)}) \quad (3.45)$$

กำหนดให้

$$e'_c = -C_{Tc}^t E_T^{(0)} \quad (3.46)$$

ดังนั้นได้ว่า

$$i_c = Z_{cc}^{-1} (e_c + e'_c) \quad (3.47)$$

จากสมการที่ (3.27) และ (3.42)

$$E_L = -C_{Tc}^t (E_T^{(0)} + E_T^{(1)}) \quad (3.48)$$

แบ่ง E_L เป็น 2 ส่วนทำนองเดียวกับ E_T ได้ว่า

$$E_L = E_L^{(0)} + E_L^{(1)} \quad (3.49)$$

โดยที่

$$E_L^{(0)} = -C_{Tc}^t E_T^{(0)} \quad (3.50)$$

$$E_L^{(1)} = -C_{Tc}^t E_T^{(1)} \quad (3.51)$$

จากสมการที่ (3.46) และ (3.50) จะได้ว่า

$$e'_c = E_L^{(0)} \quad (3.52)$$

แทนค่าสมการ (3.52) ในสมการ (3.47)

$$i_c = Z_{cc}^{-1} (e_c + E_L^{(0)}) \quad (3.53)$$

สรุป โดยวิธีไคคอปติก สามารถหาผลลัพธ์ของข่ายวงจรด้วยสมการดังต่อไปนี้

$$I_T = C_{To} I_O \quad (3.54)$$

$$E_T^{(0)} = Z_{TT} I_T \quad (3.55)$$

$$e'_c = -C_{Tc}^t E_T^{(0)} \quad (3.56)$$

$$e_c = e_L \quad (3.57)$$

$$e''_c = e_c + e'_c \quad (3.58)$$

$$i_c = Z_{cc}^{-1} e''_c \quad (3.59)$$

$$I'_T = C_{Tc} i_c \quad (3.60)$$

$$E_T^{(1)} = Z_{TT} I'_T \quad (3.61)$$

$$E_T = E_T^{(0)} + E_T^{(1)} \quad (3.62)$$

$$E_O = C_{To}^t E_T \quad (3.63)$$

3.3 การนำไคคอปติกไปใช้งาน

ข่ายวงจรตามตัวอย่าง กำหนดค่า I_T ให้จะต้องคำนวณหา E_T ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของข่ายวงจร โดยใช้วิธีไคคอปติกสามารถหาผลลัพธ์ได้ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. หาผลลัพธ์ของข่ายวงจรร้อยโดยไม่คิดผลของกระแสจากคัทลายน

(I'_T) โดยใช้สมการที่ (3.55)

$$E_T^{(0)} = Z_{TT} I_T \quad (3.64)$$

2. หาแรงดันคร่อม คัทลายน ($E_L^{(0)}$) ในตัวอย่างนี้ไม่มีแหล่งกำเนิด

แรงดัน (e_L) ต่ออนุกรมในคัทลายน นั่นคือ $e_L = 0$

จากสมการที่ (3.52), (3.57) และ (3.58) ได้ว่า

$$e''_c = E_L^{(0)} \quad (3.65)$$

ค่า $E_L^{(o)}$ หาได้โดยตรงจากแผนภูมิของข่ายวงจรโดยไม่ต้องใช้ C_{TC}

$$E_L^{(o)} = \begin{bmatrix} E_{L1}^{(o)} \\ E_{L2}^{(o)} \\ E_{L3}^{(o)} \\ E_{L4}^{(o)} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} E_{1B}^{(o)} - E_{1A}^{(o)} \\ E_{2A}^{(o)} - E_{2B}^{(o)} \\ E_{2C}^{(o)} - E_{3B}^{(o)} \\ E_{3A}^{(o)} - E_{1C}^{(o)} \end{bmatrix} \quad (3.66)$$

3. คำนวณหากกระแสวงรอบปิด (i_c) จากสมการที่ (3.59)

$$i_c = Z_{cc}^{-1} e_c'' \quad (3.67)$$

4. หาค่า I_T' จาก i_c โดยการกำหนดเครื่องหมายตามทิศทางไหลของ i_c โดยไม่ต้องใช้ C_{TC}

สมมติ หา I_T' โดยใช้ทรานฟอร์มเมชันเมตริก C_{TC}

จากสมการ (3.60)

$$I_T' = C_{TC} i_c \quad (3.68)$$

เขียนกระจายได้ดังนี้

$$\begin{array}{l} 1A \\ 2A \\ 3A \\ 1B \\ 2B \\ 3B \\ 1C \\ 2C \end{array} \begin{bmatrix} I'_{1A} \\ I'_{2A} \\ I'_{3A} \\ I'_{1B} \\ I'_{2B} \\ I'_{3B} \\ I'_{1C} \\ I'_{2C} \end{bmatrix} \begin{array}{l} 1A \\ 2A \\ 3A \\ =1B \\ 2B \\ 3B \\ 1C \\ 2C \end{array} \begin{bmatrix} 1 & & & & & & & \\ & -1 & & & & & & \\ & & & & & & & \\ & & & & & & & \\ -1 & & & & & & & \\ & & & & 1 & & & \\ & & & & & & 1 & \\ & & & & & & & 1 \\ & & & & & & & \\ & & & & & & & -1 \end{bmatrix} \begin{array}{l} c_1 \\ c_2 \\ c_3 \\ c_4 \end{array} \begin{bmatrix} i_{c1} \\ i_{c2} \\ i_{c3} \\ i_{c4} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} i_{c1} \\ -i_{c2} \\ -i_{c4} \\ -i_{c1} \\ i_{c2} \\ i_{c3} \\ i_{c4} \\ -i_{c3} \end{bmatrix} \quad (3.69)$$

จะเห็นว่าค่า I_T' ได้จากการกำหนดเครื่องหมายของ i_c ในกรณีที่ มีคัทลายน์หลายเส้นต่ออยู่ที่บัส ค่า I_T' คือผลรวมของกระแสที่ไหลในคัทลายน์ซึ่ง ต่ออยู่ที่บัสนั้น

5. หาแรงดันที่เกิดจาก I_T' จากสมการที่ (3.61)

$$E_T^{(1)} = Z_{TT} I_T' \quad (3.70)$$

6. หาผลลัพธ์ของข่ายวงจรทั้งหมดโดยใช้สมการที่ (3.62)

$$E_T = E_T^{(0)} + E_T^{(1)} \quad (3.71)$$

สรุป ผลลัพธ์ของข่ายวงจร หาได้ตาม 6 ขั้นตอนดังนี้

1. $E_T^{(0)} = Z_{TT} I_T'$
2. $e_c'' = E_L^{(0)}, E_L^{(1)}$ คือแรงดันคร่อมคัทลายน์
3. $i_c = Z_{cc}^{-1} e_c''$
4. I_T' หาได้จากการกำหนดเครื่องหมาย i_c
5. $E_T^{(1)} = Z_{TT} I_T'$
6. $E_T = E_T^{(0)} + E_T^{(1)}$

3.4 การจัดรูปข่ายวงจรและการสร้างเมตริก

การเปลี่ยนรูปจากข่ายวงจรปริมาตรให้เป็นข่ายวงจรโหนด-แพร์ นั้น จะมีการจับคู่กันเป็นโหนด-แพร์เฉพาะบัส (ทุก ๆ บัส) กับบัสร่วม และจับคู่กันระหว่างบัสที่มีคัทลายน์เชื่อมอยู่เท่านั้น ดังนั้น เมื่อเขียนแผนภูมิของข่ายวงจรโหนด-แพร์ ตามรูปที่ 3.3 จะเห็นว่า สายที่เชื่อมระหว่างบัสที่อยู่ในโหนดเดียวกันจะหายไป จะมีสายใหม่ที่ต่อจากบัสไปหาบัสร่วม ซึ่งเขียนกราฟแล้วจะเป็นยูนิคทรี (Unit Tree) จะเห็นได้ว่า เมื่อพิจารณาแต่ละโหนดโหนด-แพร์อิมพีแดนซ์เมตริกก็คือ บัสอิมพีแดนซ์เมตริกของแต่ละโหนดนั่นเอง เมื่อพิจารณารูปที่ 3.3 จะเห็นว่า ค่าสมาชิกในแนวทแยง (Diagonal element) ของบัสอิมพีแดนซ์เมตริกเปรียบเสมือนเป็นค่าอิมพีแดนซ์ของบรัานส์

ของทรี ส่วนค่าสมาชิกนอกแนวทแยง (Off-diagonal element) เปรียบ
 เสมือนเป็นมิวฮั่วลคัปปลิงระหว่างบรานส์ ดังนั้น ข่ายวงจรโทนต์-แพร์ ตามรูปที่
 3.3 จะ เป็น เสมือนข่ายวงจรพริมิทีฟใหม่ ซึ่งนำมาหาผลลัพท์โดยใช้เฟรมอ้างอิงวงรอบ
 (Loop Reference Frame)

จากสมการ (3.31) สมการวงรอบ (Loop Equation) เขียนได้ดังนี้

$$\begin{matrix} o \\ c \end{matrix} \begin{bmatrix} E_o \\ e_c \end{bmatrix} = \begin{matrix} o \\ c \end{matrix} \begin{bmatrix} Z_{oo} & Z_{oc} \\ Z_{co} & Z_{cc} \end{bmatrix} \begin{matrix} o \\ c \end{matrix} \begin{bmatrix} I_o \\ i_c \end{bmatrix} \quad (3.72)$$

การเปลี่ยนรูปจากข่ายวงจรพริมิทีฟเป็นข่ายวงจรโทนต์-แพร์ จะได้กราฟ
 ของข่ายวงจรโทนต์-แพร์เป็นยูนิตทรีเสมอ ดังนั้น อินซิเดนซ์เมตริกของทรี-วงรอบ
 เปิด (C_{To}) จะเป็นยูนิต เมตริกเสมอ

จากสมการ (3.18) ได้ว่า

$$I_T = I_o \quad (3.73)$$

จากสมการ (3.24) ได้ว่า

$$E_T = E_o \quad (3.74)$$

และจากสมการ (3.32) ได้ว่า

$$Z_{oo} = Z_{TT} \quad (3.75)$$

คัทลายน์หรือลิ่ง 1 เส้น จะทำให้เกิดวงรอบปิดขึ้น 1 วงรอบเสมอ
 ดังนั้น อินซิเดนซ์เมตริกของลิ่งค์-วงรอบปิด (C_{Lc}) จะเป็นยูนิต เมตริกเสมอ

แหล่งกำเนิดแรงดันที่ ต่ออนุกรมอยู่ในคัทลายน์สำหรับข่ายวงจรในระบบ
 ไฟฟ้ากำลังส่วนมากไม่มี

ดังนั้นจากสมการ (3.26)

$$e_c = e_L = 0 \quad (3.76)$$

แทนค่าสมการที่ (3.73), (3.74), (3.75), (3.76) ในสมการ (3.72)

$$\begin{matrix} o \\ c \end{matrix} \begin{bmatrix} E_T \\ o \end{bmatrix} = \begin{matrix} o \\ c \end{matrix} \begin{bmatrix} z_{TT} & z_{oc} \\ z_{co} & z_{cc} \end{bmatrix} \begin{matrix} o \\ c \end{matrix} \begin{bmatrix} I_T \\ i_c \end{bmatrix} \quad (3.77)$$

สมการที่ (3.77) เขียนใหม่ได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} E_T \\ o \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} z_1 & z_2 \\ z_3 & z_4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} I_T \\ i_c \end{bmatrix} \quad (3.78)$$

โดยที่

$$z_1 = z_{TT} \quad (3.79)$$

$$z_2 = z_{oc} = z_{TT} C_{Tc} \quad (3.80)$$

$$z_3 = z_{co} = C_{Tc}^t z_{TT} = z_2^t \quad (3.81)$$

$$z_4 = z_{cc} = C_{Tc}^t z_{TT} C_{Tc} + z_{LL} \quad (3.82)$$

จากสมการที่ (3.78)

$$E_T = z_1 I_T + z_2 i_c \quad (3.83)$$

$$o = z_3 I_T + z_4 i_c \quad (3.84)$$

จากสมการที่ (3.84)

$$i_c = -z_4^{-1} z_3 I_T \quad (3.85)$$

แทนค่าสมการ (3.85) ใน (3.83)

$$E_T = (z_1 - z_2 z_4^{-1} z_3) I_T \quad (3.86)$$

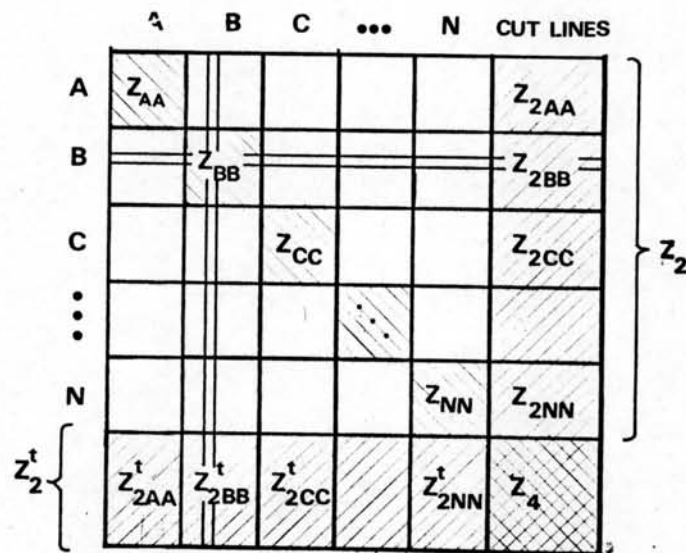
หรือ

$$E_T = z_1' I_T \quad (3.87)$$

โดยที่

$$z_1' = z_1 - z_2 z_4^{-1} z_3 \quad (3.88)$$

สมการที่ (3.87) คือสมการของข่ายวงจรในเฟรมอ้างอิงบัส (Bus Reference Frame) E_T ก็คือ E_{BUS} , I_T ก็คือ I_{BUS} และ Z'_1 ก็คือ Z_{BUS} นั่นเอง

รูปที่ 3.5 แสดงการจัดค่าอิมพีแดนซ์ต่าง ๆ

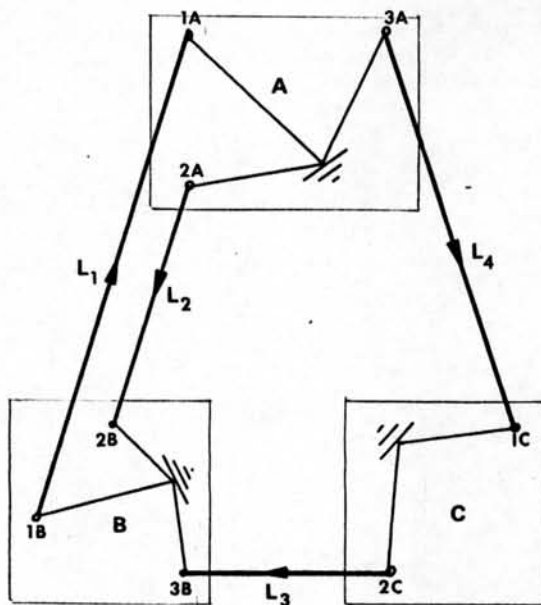
การสร้างอิมพีแดนซ์เมตริก จะดำเนินการตามวิธีดังต่อไปนี้

1. Z_1 หรือ Z_{TT} จะประกอบด้วย เมตริกย่อยของแต่ละโชน คือ Z_{AA}, Z_{BB}, Z_{CC} จัดเรียงกันดังรูป 3.5 Z_{AA}, Z_{BB}, Z_{CC} คือ Z_{BUS} ของโชน A, B, C ตามลำดับ การหา Z_{AA}, Z_{BB}, Z_{CC} ดำเนินการตามอัลกอริทึม (Algorithm) ของ Stagg และ El-Abid⁽¹⁾ ค่า Z_1 จะได้ดังนี้

$$Z_1 = \begin{array}{c} \begin{array}{cccccccc} 1A & 2A & 3A & 1B & 2B & 3B & 1C & 2C \end{array} \\ \begin{array}{cccccccc} 1A & Z_{1A1A} & Z_{1A2A} & Z_{1A3A} & & & & \\ 2A & Z_{2A1A} & Z_{2A2A} & Z_{2A3A} & & & & \\ 3A & Z_{3A1A} & Z_{3A2A} & Z_{3A3A} & & & & \\ 1B & & & & Z_{1B1B} & Z_{1B2B} & Z_{1B3B} & \\ 2B & & & & Z_{2B1B} & Z_{2B2B} & Z_{2B3B} & \\ 3B & & & & Z_{3B1B} & Z_{3B2B} & Z_{3B3B} & \\ 1C & & & & & & & Z_{1C1C} & Z_{1C2C} \\ 2C & & & & & & & Z_{2C1C} & Z_{2C2C} \end{array} \end{array} \quad (3.89)$$

จะเห็นได้ว่า โดยวิธีแยกเป็นส่วนย่อยการเก็บค่าสัมประสิทธิ์เมตริกของระบบย่อย รวมทั้งหมดใช้ที่เก็บเพียง 22 ตำแหน่ง ในขณะที่เดียวกัน ถ้าจะเก็บค่าสัมประสิทธิ์เมตริกของระบบรวมจะต้องใช้ที่เก็บถึง 64 ตำแหน่ง และเวลาที่ใช้ในการคำนวณจากระบบย่อยย่อมสั้นกว่าเวลาที่ใช้คำนวณในระบบใหญ่ทั้งหมด

2. Z_2 หรือ Z_{OC} อาจหาได้จากผลคูณของเมตริก $Z_1 C_{TC}$ ก็ได้ แต่ในที่นี้จะหาโดยไม่ใช้ C_{TC} จะเห็นว่า C_{TC} เป็นเมตริกที่มีสมาชิกประกอบด้วย 0, 1, -1 ดังนั้น Z_2 หรือผลคูณของ $Z_1 C_{TC}$ จะประกอบด้วย สมาชิกใน Z_1 โดยกำหนดเครื่องหมายจากทิศทางของศัขลายนั สมมติศัขลายนั L_1 เชื่อมระหว่างโซน A และโซน B มีทิศทางจากบัส 1B ไปบัส 1A ค่าสมาชิกในแถวตั้ง C_1 ของ Z_2 ก็คือ สมาชิกในแถวตั้ง 1A ลบด้วยสมาชิกในแถวตั้ง 1B ของ Z_1 สำหรับศัขลายนัเส้นอื่นก็ทำได้เช่นเดียวกัน ดังตัวอย่างรูปที่ 3.6 Z_2 จะหาได้ดังต่อไปนี้

รูปที่ 3.6 แสดงทิศทางของคัทลายน

	C_1	C_2	C_3	C_4
	1A-1B	2B-2A	3B-2C	1C-3A
1A	$Z_{1A1A} - 0$	$0 - Z_{1A2A}$	$0 - 0$	$0 - Z_{1A3A}$
2A	$Z_{2A1A} - 0$	$0 - Z_{2A2A}$	$0 - 0$	$0 - Z_{2A3A}$
3A	$Z_{3A1A} - 0$	$0 - Z_{3A2A}$	$0 - 0$	$0 - Z_{3A3A}$
1B	$0 - Z_{1B1B}$	$Z_{1B2B} - 0$	$Z_{1B3B} - 0$	$0 - 0$
2B	$0 - Z_{2B1B}$	$Z_{2B2B} - 0$	$Z_{2B3B} - 0$	$0 - 0$
3B	$0 - Z_{3B1B}$	$Z_{3B2B} - 0$	$Z_{3B3B} - 0$	$0 - 0$
1C	$0 - 0$	$0 - 0$	$0 - Z_{1C2C}$	$Z_{1C1C} - 0$
2C	$0 - 0$	$0 - 0$	$0 - Z_{2C2C}$	$Z_{2C1C} - 0$

$Z_2 =$

(3.90)

3. Z_4 หาได้จาก Z_2 ด้วยวิธีดังนี้ สมาชิกในแถวอน C_1 ของ Z_4 จะเท่ากับ สมาชิกในแถวอน 1A ลบด้วย สมาชิกในแถวอน 1B ของ Z_2 , สมาชิกในแถวอน C_2 ของ Z_4 จะเท่ากับสมาชิกในแถวอน 2B ลบด้วย สมาชิกในแถวอน 2A ของ Z_2 สมาชิกในแถวอน C_3 และ C_4 หาได้เช่นเดียวกัน สำหรับค่าสมาชิกในแถวอนจะบวกเพิ่มด้วย ค่าอิมีแดนซ์ของคัทลายน์ Z_4 ตามตัวอย่างจะได้ดังนี้

	C_1	C_2	C_3	C_4	
	1A-1B	2B-2A	3B-2C	1C-3A	
$Z_4 =$	C_1	$Z_{1A1A} + Z_{1B1B}$	$-Z_{1A2A} - Z_{1B2B}$	$0 - Z_{1B3B}$	$-Z_{1A3A} - 0$
	1A-1B	$+Z_{L1}$			
	C_2	$-Z_{2B1B} - Z_{2A1A}$	$Z_{2B2B} + Z_{2A2A}$	$Z_{2B3B} - 0$	$0 - Z_{2A3A}$
	2B-2A		$+Z_{L2}$		
	C_3	$-Z_{3B1B} - 0$	$Z_{3B2B} - 0$	$Z_{3B3B} + Z_{2C2C}$	$0 - Z_{2C1C}$
	3B-2C			$+Z_{L3}$	
	C_4	$0 - Z_{3A1A}$	$0 + Z_{3A2A}$	$-Z_{1C2C} - 0$	$Z_{1C1C} + Z_{3A3A}$
	1C-3A				$+Z_{L4}$

(3.91)

3.5 ส่วนกลับของเมตริก (Matrix Inversion)

ในการหาผลลัพธ์ของข่ายวงจรตามวิธีที่กล่าวมาแล้ว จะต้องใช้ส่วนกลับของ Z_4 คือค่า Z_4^{-1} หรือ Y_4 ซึ่งจะแสดงวิธีหาดังต่อไปนี้

สมมติมีเมตริก Z_n ซึ่งมีลำดับ (Order) $n \times n$ ที่ต้องการหาส่วนกลับ และมีเมตริกย่อย Z_{n-1} ซึ่งมีลำดับ $(n-1) \times (n-1)$ ซึ่งรู้ค่าส่วนกลับแล้ว ก็จะหาค่า Z_n^{-1} ได้ตามสมการดังต่อไปนี้

เมตริก Z_n เขียนกระจายได้ดังนี้

$$Z_n = \begin{array}{c|ccc} \begin{array}{c} z_{11} \\ z_{21} \\ \dots \\ z_{(n-1)1} \\ z_{n1} \end{array} & \begin{array}{c} z_{12} \dots z_{1(n-1)} \\ z_{22} \dots z_{2(n-1)} \\ \dots \\ z_{(n-1)2} \dots z_{(n-1)(n-1)} \\ z_{n2} \dots z_{n(n-1)} \end{array} & \begin{array}{c} z_{1n} \\ z_{2n} \\ \dots \\ z_{(n-1)n} \\ z_{nn} \end{array} \\ \hline \end{array} \quad (3.92)$$

เมตริก Z_n เขียนใหม่ได้ดังนี้

$$Z_n = \left[\begin{array}{c|c} z_{n-1} & a_n \\ \hline b_n & z_{nn} \end{array} \right] \quad (3.93)$$

ส่วนกลับของ Z_n หาได้ดังนี้

$$Z_n^{-1} = \left[\begin{array}{c|c} z'_{n-1} & a'_n \\ \hline b'_n & y_{nn} \end{array} \right] \quad (3.94)$$

โดยที่

$$y_{nn} = (z_{nn} - b_n z_{n-1}^{-1} a_n)^{-1} \quad (3.95)$$

$$a'_n = -z_{n-1}^{-1} a_n y_{nn} \quad (3.96)$$

$$b'_n = -y_{nn} b_n z_{n-1}^{-1} \quad (3.97)$$

$$z'_{n-1} = z_{n-1}^{-1} - z_{n-1}^{-1} a_n b'_n \quad (3.98)$$

ด้วยวิธีการดังนี้ สามารถหาส่วนกลับของเมตริกใด ๆ ได้ โดยเริ่มต้นจากเมตริกย่อยที่มีลำดับ 1×1 และค่อย ๆ เพิ่มขึ้นครั้งละแถวบนและแถวตั้ง ก็จะสามารถหาส่วนกลับของเมตริกที่มีลำดับ $n \times n$ ใด ๆ ได้

3.6 ตัวอย่างการหามลลัพท์

สมมติข่ายวงจรในรูป 3.6 มีอิมพีแดนซ์ของสายทุกเส้นเป็น 1 pu. กระแสที่ไหลเข้าบัสทุกบัสมีค่าเป็น 0.5 pu. จะหามลลัพท์ของแรงดันได้ดังนี้

ก. หาเมตริก Z_1

	1A	2A	3A	1B	2B	3B	1C	2C
1A	2	2	1					
2A	2	3	1					
3A	1	1	1					
1B				2	1	1		
2B				1	1	1		
3B				1	1	2		
1C							2	1
2C							1	1

ข. หาเมตริก Z_2

	C_1	C_2	C_3	C_4
	1A-1B	2B-2A	3B-2C	1C-3A
1A	2	-2		-1
2A	2	-3		-1
3A	-1	-1		-1
1B	-2	1	1	
2B	-1	1	1	
3B	-1	1	2	
1C			-1	2
2C			-1	1

ก. หาเมตริก Z_4

		C_1	C_2	C_3	C_4
		1A-1B	2B-2A	3B-2C	1C-3A
$Z_4 =$	C_1 1A-1B	5	-3	-1	-1
	C_2 2B-2A	-3	5	1	1
	C_3 3B-2C	-1	1	4	-1
	C_4 1C-3A	-1	1	-1	4

ง. หาเมตริก Y_4

		C_1	C_2	C_3	C_4
		1A-1B	2B-2A	3B-2C	1C-3A
$Y_4 = Z_4^{-1} =$	C_1 1A-1B	0.370370	0.259259	0.037037	0.037037
	C_2 2B-2A	0.259259	0.481481	-0.074074	-0.074074
	C_3 3B-2C	0.037037	-0.074074	0.303704	0.103704
	C_4 1C-3A	0.037037	-0.074074	0.103704	0.303704

จ. หาผลลัพธ์ตามขั้นตอนดังนี้

$$1. \quad E_T^{(o)} = Z_1 I_T$$

$$I_T = 0.5$$

$$E_T^{(o)} = \begin{bmatrix} 1A & E_{1A}^{(o)} & = & 2.5 \\ 2A & E_{2A}^{(o)} & = & 3.0 \\ 3A & E_{3A}^{(o)} & = & 1.5 \\ 1B & E_{1B}^{(o)} & = & 2.0 \\ 2B & E_{2B}^{(o)} & = & 1.5 \\ 3B & E_{3B}^{(o)} & = & 2.0 \\ 1C & E_{1C}^{(o)} & = & 1.5 \\ 2C & E_{2C}^{(o)} & = & 1.0 \end{bmatrix}$$

$$2. \quad e_c'' = E_L^{(o)}$$

$$e_c'' = E_L^{(o)} = \begin{bmatrix} C_1 & E_{1B}^{(o)} - E_{1A}^{(o)} & = & -0.5 \\ C_2 & E_{2A}^{(o)} - E_{2B}^{(o)} & = & 1.5 \\ C_3 & E_{2C}^{(o)} - E_{3B}^{(o)} & = & -1.0 \\ C_4 & E_{3A}^{(o)} - E_{1C}^{(o)} & = & 0 \end{bmatrix}$$

$$3. \quad i_c = Y_4 e_c''$$

$$i_c = \begin{bmatrix} C_1 & i_{c1} & = & 0.1666 \\ C_2 & i_{c2} & = & 0.6666 \\ C_3 & i_{c3} & = & -0.4333 \\ C_4 & i_{c4} & = & -0.2333 \end{bmatrix}$$

4. หา I'_T จาก i_c

$$I'_T = \begin{array}{l} 1A \\ 2A \\ 3A \\ 1B \\ 2B \\ 3B \\ 1C \\ 2C \end{array} \begin{array}{l} I'_{1A} \\ I'_{2A} \\ I'_{3A} \\ I'_{1B} \\ I'_{2B} \\ I'_{3B} \\ I'_{1C} \\ I'_{2C} \end{array} = \begin{array}{l} i_{c1} \\ -i_{c2} \\ -i_{c4} \\ -i_{c1} \\ i_{c2} \\ i_{c3} \\ i_{c4} \\ -i_{c3} \end{array} = \begin{array}{l} 0.1666 \\ -0.6666 \\ 0.2333 \\ -0.1666 \\ 0.6666 \\ -0.4333 \\ -0.2333 \\ 0.4333 \end{array}$$

5. $E_T^{(1)} = Z_1 I'_T$

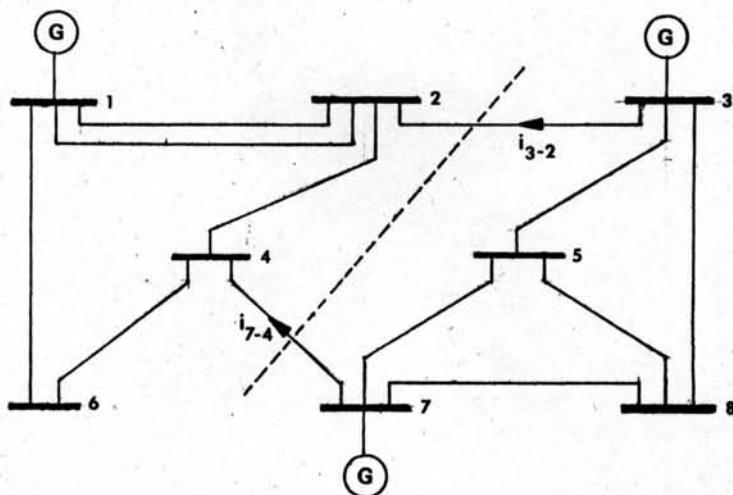
$$E_T^{(1)} = \begin{array}{l} 1A \\ 2A \\ 3A \\ 1B \\ 2B \\ 3B \\ 1C \\ 2C \end{array} \begin{array}{l} E_{1A}^{(1)} \\ E_{2A}^{(1)} \\ E_{3A}^{(1)} \\ E_{1B}^{(1)} \\ E_{2B}^{(1)} \\ E_{3B}^{(1)} \\ E_{1C}^{(1)} \\ E_{2C}^{(1)} \end{array} = \begin{array}{l} -0.7666 \\ 1.4333 \\ -0.2666 \\ -0.1000 \\ 0.0666 \\ -0.3666 \\ -0.0333 \\ 0.2000 \end{array}$$

$$6. E_T = E_T^{(0)} + E_T^{(1)}$$

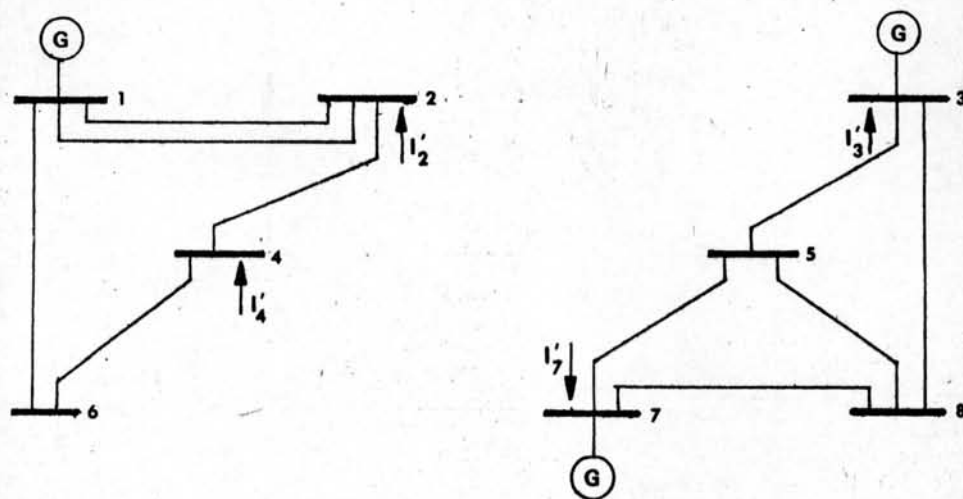
1A	E_{1A}	=	1.7333
2A	E_{2A}	=	1.5666
3A	E_{3A}	=	1.2333
1B	E_{1B}	=	1.9000
2B	E_{2B}	=	1.5666
3B	E_{3B}	=	1.6333
1C	E_{1C}	=	1.4666
2C	E_{2C}	=	1.2000

3.7 การใช้ไดคอปติกในระบบไฟฟ้ากำลัง

พิจารณาในระบบไฟฟ้ากำลังแสดงในรูปที่ 3.7ก ซึ่งประกอบด้วย 8 บัส และสาย 12 เส้น ต่อเชื่อมโยงกันอยู่ เส้นประเป็นเส้นที่แบ่งระบบเป็น 2 ส่วน สายที่ถูกตัดเรียกว่า ศัลยไลน์

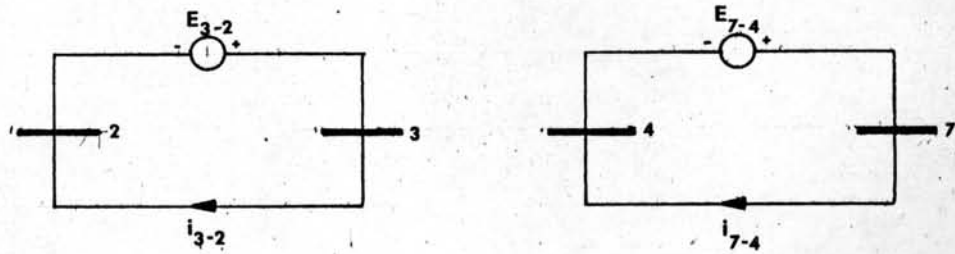
รูปที่ 3.7ก แสดงระบบไฟฟ้ากำลังก่อนแบ่งโซน

ระบบย่อย A

ระบบย่อย B

รูปที่ 3.7ข แสดงระบบย่อยหลังแบ่งโซน

รูปที่ 3.7ค แสดงสมมุติของคัทลายน

I_T คือ กระแสบัสเนื่องจากแหล่งกำเนิดกระแสประกอบด้วย I_1, I_2, \dots, I_8 ซึ่งสมมุติว่ารู้ค่า

E_T คือ แรงดันคร่อมบัสเทียบกับกราวด์ (Ground) ประกอบด้วย E_1, E_2, \dots, E_8 ซึ่งต้องการหาค่า

i_c คือ กระแสในคัทลายน ประกอบด้วย i_{3-2}, i_{7-4} ซึ่งเป็นตัวแปรที่ไม่ทราบค่า

โดยวิธีการของโคคอปติก สมมุติทิศทางของกระแสในคัทลายนตามรูปที่ 3.7ก ในที่นี้ คัทลายนคือ สาย 3-2 และสาย 7-4 เมื่อตัดคัทลายนออกจากระบบจะแยกระบบเดิมออกเป็นระบบย่อย 2 ระบบ คือระบบย่อย A และระบบย่อย B

เพื่อที่จะให้ระบบย่อยและคัทลายนที่แยกออกมามีความสัมพันธ์ของกระแสและแรงดันในส่วนต่างๆ มีค่าคงเดิม จึงแทนคัทลายนด้วยแหล่งกำเนิดกระแสสมมุติ I'_T ซึ่งประกอบด้วย I'_2 และ I'_4 ไหลเข้าบัส 2 และบัส 4 ในระบบย่อย A และ I'_3 และ I'_7 ไหลเข้าบัส 3 และบัส 7 ในระบบย่อย B ตามลำดับ โดยมีขนาดและทิศทางที่จะทำให้แรงดันคร่อมบัสของแต่ละระบบย่อยมีค่าเท่ากับแรงดันคร่อมบัสของระบบเดิมทุกประการ ดังแสดงในรูปที่ 3.7ข

ในทำนองเดียวกัน ใส่แหล่งกำเนิดแรงดันสมมุติ E'_L ซึ่งประกอบด้วย E_{3-2} และ E_{7-4} คร่อมคัทลายนโดยมีขนาดและทิศทางที่จะทำให้กระแสในคัทลายนมีค่าเท่ากับกระแสในสายของระบบเดิมทุกประการดังแสดงในรูปที่ 3.7ค

ความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งกำเนิดกระแสสมมูลย์ I'_T กับกระแส i_c ในคัทลายนสามารถเขียนได้ดังนี้

$$I'_2 = i_{3-2}$$

$$I'_3 = -i_{3-2}$$

$$I'_4 = i_{7-4}$$

$$I'_7 = -i_{7-4}$$

สำหรับบัสอื่นๆ ที่ไม่ได้ติดกับคัทลายน จึงไม่มีความสัมพันธ์ดังกล่าว จากสมการข้างบนสามารถจัดให้อยู่ในรูปของ เมตริกได้คือ

		คัทลายน		
		บัส	3-2	7-4
I'_1		1		
I'_6		6		
I'_2		2	1	
I'_4	=	4		1
I'_3		3	-1	
I'_5		5		
I'_7		7		-1
I'_8		8		

$\left[\begin{array}{c} i_{3-2} \\ i_{7-4} \end{array} \right] \quad (3.99)$

ในรูปทั่วไปสามารถเขียนได้ดังนี้

$$I'_T = C_{Tc} i_c \quad (3.100)$$

ในทำนองเดียวกันความสัมพันธ์ระหว่าง แหล่งกำเนิดแรงดันสมมูลย์ E_L ที่คัทลายนต่างๆ กับแรงดันคร่อมบัส E_T สามารถเขียนได้ดังนี้

$$E_{3-2} = E_3 - E_2$$

$$E_{7-4} = E_7 - E_4$$

จากสมการข้างบนสามารถจัดให้อยู่ในรูปของเมตริกได้คือ

$$\begin{bmatrix} E_{3-2} \\ E_{7-4} \end{bmatrix} = \begin{matrix} 3-2 \\ 7-4 \end{matrix} \begin{matrix} \text{คัทลายน์} \\ \text{บัส} \end{matrix} \begin{matrix} 1 & 6 & 2 & 4 & 3 & 5 & 7 & 8 \end{matrix} \begin{bmatrix} \\ \\ -1 & & & & 1 & & & \\ \\ & & & -1 & & & & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} E_1 \\ E_6 \\ E_2 \\ E_4 \\ E_3 \\ E_5 \\ E_7 \\ E_8 \end{bmatrix} \quad (3.101)$$

ในรูปทั่วไปสามารถเขียนได้ดังนี้

$$E_L = -C_{Tc}^t E_T \quad (3.102)$$

โดยที่

$$E_T = \begin{bmatrix} E_A \\ E_B \end{bmatrix} \quad (3.103)$$

ความสัมพันธ์ระหว่างกระแสบัสในระบบย่อยและแรงดันคร่อมบัสในระบบย่อยสามารถเขียนได้ดังนี้

$$\text{ระบบย่อย A: } Y_{AA} E_A = I_{TA} + I'_{TA} \quad (3.104)$$

$$\text{ระบบย่อย B: } Y_{BB} E_B = I_{TB} + I'_{TB} \quad (3.105)$$

โดยที่

Y_{AA} และ Y_{BB} คือ บัสแอดมิตแทนซ์เมตริกของระบบย่อย A และ B

E_A และ E_B คือ แรงดันคร่อมบัสของระบบย่อย A และ B

I_{TA} และ I_{TB} คือ กระแสบัสเนื่องจากแหล่งกำเนิดกระแสของระบบย่อย A และ B

I'_{TA} และ I'_{TB} คือ กระแสบัสเนื่องจากแหล่งกำเนิดกระแสสมมูลย์ของระบบย่อย A และ B

สมการที่ (3.104) และ (3.105) สามารถเขียนรวมกันในรูปของเมตริกดังนี้

$$\begin{bmatrix} Y_{AA} & \\ & Y_{BB} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} E_A \\ E_B \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} I_{TA} + I'_{TA} \\ I_{TB} + I'_{TB} \end{bmatrix} \quad (3.106)$$

ในรูปสมการทั่วไปสามารถเขียนได้ดังนี้

$$Y_{TT} E_T = I_T + I'_T \quad (3.107)$$

โดยที่

Y_{TT} คือ บัสแอดมิตแทนซ์ของระบบย่อยซึ่งเขียนอยู่ในรูปกลุ่มเมตริกแนวทแยง (Block Diagonal Matrix)

ขอให้สังเกตว่า Y_{TT} มีลำดับ $n \times n$ (n คือจำนวนบัสทั้งหมดยกเว้นบัสกราวนด์หรือบัสอ้างอิง) ซึ่งมีลำดับเท่ากับ บัสแอดมิตแทนซ์เมตริกของระบบเดิมคือ Y_{BUS} ข้อแตกต่างกันก็คือ Y_{BUS} ไม่อยู่ในรูปกลุ่มเมตริกแนวทแยงเหมือน Y_{TT} ข้อดีของกลุ่มเมตริกแนวทแยงคือ ลดการใช้เนื้อที่ในหน่วยความจำของเครื่องดิจิทัลคอมพิวเตอร์ลง

จากสมการ (3.107) เมื่อแก้สมการเมตริก จะหาค่าแรงดันคร่อมบัสได้ นั่นคือ

$$E_T = Z_{TT} I_T + Z_{TT} I'_T \quad (3.108)$$

โดยที่

Z_{TT} คือ บัสอิมพีแดนซ์เมตริกของระบบย่อยซึ่งอยู่ในรูปของกลุ่มเมตริกแนวทแยง

ในการคำนวณหาสมาชิกต่างๆ ของ Z_{TT} จะไม่หาจากส่วนกลับของ Y_{TT} แต่จะใช้วิธีการสร้าง บัสอิมพีแดนซ์เมตริกของแต่ละระบบย่อยโดยตรงตามวิธีของ Stagg และ El-Abiad⁽¹⁾

ความสัมพันธ์ระหว่างกระแสในคัทลายนและแหล่งกำเนิดแรงดันสมมูลย์สามารถเขียนได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} E_{3-2} \\ E_{7-4} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} z_{32} & \\ & \\ & z_{74} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} i_{3-2} \\ i_{7-4} \end{bmatrix} \quad (3.109)$$

ในรูปทั่วไปสามารถเขียนได้ดังนี้

$$E_L = Z_{LL} i_c \quad (3.110)$$

โดยที่

E_L คือ แหล่งกำเนิดแรงดันสมมูลย์คร่อมคัทลายน

Z_{LL} คือ อิมพีแดนซ์เมตริกของคัทลายน

i_c คือ กระแสในคัทลายน

แทนค่า I'_T จากสมการ (3.100) ลงในสมการ (3.108) จะได้

$$E_T = Z_{TT} I_T + Z_{TT} C_{Tc} i_c \quad (3.111)$$

แทนค่า E_L จากสมการ (3.110) ลงในสมการ (3.102) จะได้

$$Z_{LL} i_c = -C_{Tc}^t E_T \quad (3.112)$$

แทนค่า E_T จากสมการ (3.111) ลงในสมการ (3.112) จะได้

$$Z_{LL} i_c = -C_{Tc}^t (Z_{TT} I_T + Z_{TT} C_{Tc} i_c) \quad (3.113)$$

สมการ (3.113) จัดให้อยู่ในรูปเมทริกซ์สมจะได

$$0 = C_{Tc}^t Z_{TT} I_T + (C_{Tc}^t Z_{TT} C_{Tc} + Z_{LL}) i_c \quad (3.114)$$

จากสมการ (3.111) และ (3.114) จะได้

$$\begin{bmatrix} E_T \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} Z_{TT} & Z_{TT} C_{Tc} \\ C_{Tc}^t Z_{TT} & C_{Tc}^t Z_{TT} C_{Tc} + Z_{LL} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} I_T \\ i_c \end{bmatrix} \quad (3.115)$$

จะเห็นว่าสมการที่ (3.115) สอดคล้องกับสมการ (3.78) ซึ่งเขียนได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} E_T \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} Z_1 & Z_2 \\ Z_3 & Z_4 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} I_T \\ i_c \end{bmatrix} \quad (3.116)$$

โดยทั่วไปถ้าเราแบ่งระบบออกเป็นระบบย่อยทั้งหมด N ระบบ สมการที่

(3.116) สามารถเขียนได้ดังนี้

$$\begin{bmatrix} E_A \\ E_B \\ E_C \\ \vdots \\ E_N \\ 0 \end{bmatrix} = \begin{matrix} & \begin{matrix} A & B & C & \dots & N & \text{คัทลายน} \end{matrix} \\ \begin{matrix} A \\ B \\ C \\ \vdots \\ N \end{matrix} & \begin{bmatrix} Z_{AA} & & & & Z_{2AA} \\ & Z_{BB} & & & Z_{2BB} \\ & & Z_{CC} & & Z_{2CC} \\ & & & \ddots & \vdots \\ & & & & Z_{NN} & Z_{2NN} \end{bmatrix} \\ \begin{matrix} z_2^t \\ \vdots \end{matrix} & \left. \begin{bmatrix} z_{2AA}^t & z_{2BB}^t & z_{2CC}^t & \dots & z_{2NN}^t & z_4 \end{bmatrix} \right\} z_2 \end{matrix} \begin{bmatrix} I_{TA} \\ I_{TB} \\ I_{TC} \\ \vdots \\ I_{TN} \\ i_c \end{bmatrix} \quad (3.117)$$

จากสมการที่ (3.116) หากค่า E_T โดยกำจัดตัวแปร i_c ได้เช่นเดียวกับสมการที่ (3.86)

$$E_T = (Z_1 - Z_2 Z_4^{-1} Z_2^t) I_T \quad (3.118)$$

หรือ

$$E_T = Z_1' I_T \quad (3.119)$$

$$Z'_1 = Z_1 - Z_2 Z_4^{-1} Z_2^t \quad (3.120)$$

Z'_1 คือ Z_{Bus} ของระบบรวมทั้งหมด

จะเห็นว่าถ้าทราบค่า I_T จะสามารถคำนวณหาผลลัพท์ของ E_T ได้ ตามขั้นตอนที่แสดงในหัวข้อ 3.3 แต่ในระบบไฟฟ้ากำลัง การวิเคราะห์โพลโพลจะกำหนดค่าพลังไฟฟ้าที่บัสให้ ดังนั้นค่า I_T จะยังไม่ทราบค่าแน่นอน ขึ้นอยู่กับ E_T ซึ่งยังไม่ทราบค่า และจะมีอยู่ 1 บัส เรียกว่า สวิงบัส ซึ่งยังไม่กำหนดพลังไฟฟ้าให้ไว้คือยปรับพลังไฟฟ้าชดเชยกับพลังไฟฟ้าสูญเสียในสายส่งจึงยังไม่ทราบค่า ดังนั้นการคำนวณหาผลลัพท์ของโพลโพลจะต้องใช้วิธี อีเทอเรทีฟ ประกอบกับการหาตามหัวข้อ 3.3 ซึ่งจะแสดงวิธีในบทที่ 4 พร้อมกับการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์